

– MEIRA DYGD

skapar ikki betri public service. Sum Helgi Abrahamsen so rætt segði í Tinginum mikudagin, so renna miðlarnir mest sum bara kapp. Tað snýr seg um skjótar dagføringar – sum oftast bara eru "skrambul", sum hann málbar seg.

Dygd kostar – eisini í journalistikki. Besti máttin at tryggja fjølbroytni og dygd í føroyska miðlalandslagnum er at raðfesta privatu miðlarnar við einum uppbyggiligum miðlapolitikki og miðlastuðli, men uttan at skerja Kringvarpið, sum frammanundan er skert. Tí fegninst eg eisini um, at nakað av miðlastuðli nú verður latið privatu miðlunum, hóast upphæddin enn er alt ov lítil til at tryggja fjølbroytni og breidd í føroyska miðlalandslagnum. Miðlahúsið/Sosialurin hevur tikið seg nógv fram seinastu árinum við gravandi journalistikki, hóast samlaða miðlaframleiðslan er minkað. Ynskiligt hevði verið, at aðrir miðlar lógdust afturat, so útboðið av føroyskum miðlatilfarið bleiv størri, samstundis sum dygdin er í háseti.

Eg hevði ynskt, at kritisku røddirnar brúktu orku upp á at framleiða dygdargóðan journalistikk í staðin fyri bert at standa á síðulinjuni og rópa pravda-pravda. Tí vit hava sanniliga tørv á øllum góðum journalistiskum kreftum í hesum lítla landi. Vandin fyri Pravdalíknandi tilstandum verður bara størri, um vit ikki hava verulig journalistisk umhvørvi og kritiskar redaktiónir, sum virka eftir journalistiskum prinsippum. Ikki handilsligum, populistiskum ella politiskum.

Eg ynski mær minni skrambul, meira dygd.

